

d) krajowy środek, który zezwala dotychczasowemu operatorowi na stosowanie cen ustalonych przez krajowy organ regulacyjny, zwolniwszy go od obowiązku udowodnienia, że stosowane przezeń ceny są zorientowane na własne koszty?

W zakresie prawa odwołania się przewidzianego w art. 4 dyrektywy 2002/21/WE ⁽¹⁾ (dyrektywa ramowa):

Czy wykładnia art. 4 ust. 1 dyrektywy ramowej powinna być dokonywana w taki sposób, że organ wyznaczony do rozpoznania odwołania powinien być w stanie dysponować wszelkimi informacjami niezbędnymi do należytego rozważenia istoty sporu, w tym także informacjami poufnymi, na podstawie których krajowy organ regulacyjny podjął decyzję będącą przedmiotem odwołania?

⁽¹⁾ Dyrektywa 2002/22/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie usługi powszechnej i związanych z sieciami i usługami łączności elektronicznej praw użytkowników (dyrektywa o usłudze powszechnej) (Dz.U. L 108 z 24.4.2002, str. 51).

⁽²⁾ Dyrektywa 2002/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie wspólnych ram regulacyjnych sieci i usług łączności elektronicznej (dyrektywa ramowa) (Dz.U. L 108 z 24.4.2002, str. 33).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem Cour de cassation de Belgique (pierwsza izba), wydany dnia 7 października 2004 r., w sprawie Axel Kittel przeciwko Belgii

(Sprawa C-439/04)

(2005/C 6/47)

(Język postępowania: francuski)

W dniu 19 października 2004 r. do sekretariatu Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynął wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem Cour de cassation de Belgique (pierwsza izba), wydanym w dniu 7 października 2004 r. w sprawie Axel Kittel przeciwko Belgii.

Cour de cassation de Belgique (pierwsza izba) zwrócił się do Trybunału o udzielenie odpowiedzi na następujące pytania:

1) Czy w sytuacji, gdy dostawa towarów jest przeznaczona dla podatnika, który zawarł umowę w dobrej wierze, nie wiedząc o oszustwie podatkowym popełnionym przez sprzedawcę, zasada neutralności podatkowej w odniesieniu do podatku od wartości dodanej oznacza, że nieważność

umowy sprzedaży wynika z zasady krajowego prawa cywilnego, na mocy której umowa jest bezwzględnie nieważna jako sprzeczna z zasadami współżycia społecznego z powodu bezprawności po stronie sprzedawcy, nie powoduje utraty przez tego podatnika prawa do odliczenia podatku?

2) Czy odpowiedź brzmi inaczej w sytuacji, gdy bezwzględna nieważność wynika z samego oszustwa dotyczącego podatku od wartości dodanej?

3) Czy odpowiedź brzmi inaczej w sytuacji, gdy bezprawnym działaniem leżącym u podstaw umowy sprzedaży, powodującym według prawa krajowego jej bezwzględną nieważność, jest oszustwo dotyczące podatku od wartości dodanej, o którym wiedziały obie strony umowy?

Wniosek o wydanie orzeczenia prejudycjalnego złożony postanowieniem Cour de cassation de Belgique (pierwsza izba), wydanym dnia 7 października 2004 r., w sprawie Belgia przeciwko Recolta Recycling s.p.r.l.

(Sprawa C-440/04)

(2005/C 6/48)

(Język postępowania: francuski)

W dniu 19 października 2004 r. do sekretariatu Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynął wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem Cour de cassation de Belgique (pierwsza izba) (Belgia), wydanym w dniu 7 października 2004 r. w sprawie Belgia przeciwko Recolta Recycling s.p.r.l.

Cour de cassation de Belgique (pierwsza izba) zwrócił się do Trybunału o udzielenie odpowiedzi na następujące pytania:

1) Czy w sytuacji, gdy dostawa towarów jest przeznaczona dla podatnika, który zawarł umowę w dobrej wierze, nie wiedząc o oszustwie podatkowym popełnionym przez sprzedawcę, zasada neutralności podatkowej w odniesieniu do podatku od wartości dodanej oznacza, że nieważność umowy sprzedaży wynika z zasady krajowego prawa cywilnego, na mocy której umowa jest bezwzględnie nieważna jako sprzeczna z zasadami współżycia społecznego z powodu bezprawności po stronie sprzedawcy, nie powoduje utraty przez tego podatnika prawa do odliczenia podatku?

2) Czy odpowiedź na to pytanie brzmi inaczej w sytuacji, gdy bezwzględna nieważność wynika z samego oszustwa dotyczącego podatku od wartości dodanej?